रातय इत्याह। रक्षसामपहत्यै। प्रेयमगाद्विषणा बर्हिरच्छेत्याह। विद्या वै धिषणा। विद्ययैवैनदच्छैति। मनुना कृता स्वधया वितष्टेत्याह। मानवी हि पर्शुः स्वधाकृता ॥ २ ॥

त आवहन्ति कवयः पुरस्तादित्याह। शुश्रुवाꣳसो वै कवयः। यज्ञः पुरस्तात्। मुखत एव यज्ञमारभते। अथो यदेतदुक्ता यतः कुतश्चाहरति। तत्प्राच्याएव दिशो भवति। देवेभ्यो जुष्टमिह बर्हिरासद इत्याह। बर्हिषः समृध्यै। कर्म्मणोऽनपराधाय। देवानां परिषूतमसीत्याह ॥ ३ ॥

यद्वा इदं किञ्च। तद्देवानां परिषूतम्। अथो यथावस्यसे प्रतिप्रोच्याहेदं करिष्यामीति। एवमेव तदध्वर्युर्देवेभ्यः प्रतिप्रोच्य बर्हिर्दाति। आत्मनो हिꣳसायै। यावतः स्तम्बान् परिदिशेत्। यत् तेषामुच्छिꣳष्यात्। अति तद्यज्ञस्य रेचयेत्। एकꣳ स्तम्बं परिदिशेत्। तꣳ सर्व्वं दायात् ॥ ४ ॥

यज्ञस्यानतिरेकाय। वर्षवृद्धमसीत्याह। वर्षवृद्धा वा ओषधयः। देव बर्हिरित्याह। देवेभ्य एवैनत्करोति। मा त्वान्वङ्गा तिर्य्यगित्याहाहिꣳसायै। पर्व्वतेराध्या-